

טרנסקציות ועבודה במקביל

לרוב, העבודה מול בסיס הנתונים לא תבוצע באופן ישיר, אלא באמצעות תוכנה. בהרבה מקרים, תהליכיים שבוצעים בתוכנה כוללים בתוכם מספר פניות לבסיס הנתונים, כאשר כל פניה שולפת, מעודכנת, מוסיפה או מוחקת נתונים שונים בבסיס הנתונים, וזאת על מנת להשלים את אותו התהליך. המונח טרנסקציה (transaction) מתייחס לאוסף הפקודות SQL (לעدهם בסיס הנתונים), שבוצעות כיחידה עבודה לוגית בודדת, שיכולה להסתיים בהצלחה או בכישלון (במקרה זה כל פעולות העדכון שהתרחשו יבוטלו). מטרת העל של הטרנסקציה הינה שימירה על אמינות ושממות בסיס הנתונים בסביבה עתירת תנויות ומרובת משתמשים. בסיס נתונים צריך להבטיח את הצלחת רצף פקודות העדכון ולא רק את הצלחת הפקודה הבודדת (בשיטת "הכל או כלום") שכן לא ניתן לבצע טרנסקציה באופן חלק.

דוגמא: הפקדת צ'ק - הפקדת צ'ק שלckooh מהויה פעולה בודדת עבור הלוקוט, אך בפועל מתבצעות שתי פעולות עדכון, (1) החסרת סכום הץ' מחשבונו א', (2) הוספה סכום הץ' לחשבון ב'.

על מנת לשמור על שלמות הנתונים, נדרש שבסיס הנתונים יאפשר את עקרונות היסוד הבאים בהקשר של טרנסקציות: (1) אטומיות (Atomicity) (2) עקביות (Consistency) (3) בידוד (Isolation) (4) עמידות (Durability). ארבעת עקרונות אלו ידועים בשם The ACID properties. אטומיות (Atomicity) הינה או שכל פעולה הטרנסקציה יצא לפועל בשלמות או במקרה של כישלון, החלק שבוצע יבוטל (rollback) ואז שום פעולה לא יצא לפועל. כישלון לא יאפשר להשאיר את מסד הנתונים במצב טרנסקציה בוצעה באופן חלק בלבד. עקביות (Consistency) תנווה חיבת להעביר את בסיס הנתונים מ מצב תקין אחד למצב תקין אחר אףלו שתוך כדי פעולה התנווה מפירה זמנית את תקינות בסיס הנתונים.

בידוד (Isolation) מעריכת עם מספר טרנסקציות המבוצעות במקביל, צריכה לספק מכנים לבודד טרנסקציות מהשפעתם של טרנסקציות אחרות הרצות במקביל, זאת אומרת שתנויות חיבות להתבצע באופן בלתי תלוי זו בזו.

עמידות (Durability) - לאחר שטרנסקציה הסתיימה בהצלחה, השינויים שהיא ביצעה למסד הנתונים ישמרו במסד הנתונים לתמיד ולא יאבדו בעתיד בשום תרחיש.

בפועל, על מנת לשמר את עיקנון האטומיות, בסיס הנתונים עוקב אחר הערכים המקוריים של המשתנים עבורם מתבצעת פעולה Write, ואם הטרנסקציה לא מסתיימת בהצלחה, בסיס הנתונים משוחרר את הערכים המקוריים כך שבסך הנתונים תתקבל חזרה התמונה המקורית, Caino שהטרנסקציה כלל לא פעולה (ע"י ביצוע גלגול לאחריו).

על מנת להתחיל טרנסקציה חדשה נרשם BEGIN TRANSACTION ולאחריה יופיע סט של פקודות. אם הפקודות הסתיימו בהצלחה, נסיים את הטרנסקציה עם פקודה COMMIT (כל הפקודות תחת הטרנסקציה יבוצעו בפועל והשינויים שbowcuו בעקבותיהם ישמרו בסיס הנתונים באופן תמידי וסוף), אחרת נבצע פקודה ROLLBACK (כל הפקודות תחת הטרנסקציה יכשלו ויבוצע ביטול של כל הפקודות הנ"ל).

המנגנון שמאפשר להפעיל את פקודה ROLLBACK-ולחזור למסבך המקורי הינו יומן האירועים (Log File), קובץ המנוהל ע"י בסיס הנתונים ומכל רשותה עבור כל פקודה עדכון שבוצעה, וכך הוא מאפשר התואשות ושחזור של המסבך המקורי לפי פעולה העדכון. במקרה של ROLLBACK, יומן האירועים יקרה בסדר כרונולוגי הפוך, זאת אומרת מהפקודה الأخيرة שרשומה לפני פקודת הגלגול האחרון (הפקודה الأخيرة שבוצעה) ועד לפקודה הראשונה בתנוצה, במטרה להחזיר את בסיס הנתונים למסבך לפני העדכון.

ראינו שאחת התכונות החשובות של טרנזקציות היא בידוד (isolation). כאשר מספר טרנזקציות מוראות במקביל יתכן ותכונת הבידוד לא תשרם. בכך לשומר על תוכנה זו, המערכת חייבת לבצע בקרה של האינטראקציה בין הטרנזקציות הרוצות במקביל, בקרה זו מושגת ע"י פרוטוקול לבקרת בו-זמניות. קיימים מספר פרוטוקולים לתמיכה בבררת בו זמניות בהם נוכל להשתמש כאשר נרץ מספר טרנזקציות במקביל.

השיטה הנפוצה ביותר למימוש דרישת זה היא לאפשר לטרנזקציה לגשת לפריט מידע רק כאשר הטרנזקציה ביצעה נעילה (lock) על פריט מידע זה. קיימות מספר אפשרויות. (1) נעילה משותפת - תוכנית המבקשת לקראו רשומה מסוימת, תחזיק אותה בסטטוס "נעילה משותפת" ובכך תאפשר לתוכניות אחרות לקראו במקביל את אותה הרשומה (אך לא תאפשר לעדכן אותה). ברגע שהתוכנית מבקשת לעדכן את השורה היא צריכה להעביר את הנעילה מ- "שיתופית" ל- "בלעדית". (2) אף תוכנית יישום אחרת (טרנזקצייה) אינה מושricht לקראו או לעדכן את הנתונים בזמן שהטרנזקציה רוצה. כאשר טרנזקציה רוצה להפעיל נעילה בלעדית על פריט מידע הנועל בتعليה בלעדית ע"י טרנזקציה אחרת, יהיה עליה להמתין עד לשחררו הפריט.

במצב של מבוי סתום (Dead Lock), נעילה ללא מוצא) אנו נמצאים בתרחיש שבו תוכנית יישום (אחד או יותר) נועלת אובייקט שהתוכנית השניה מבקשת להשתמש בו. לדוגמה: טרנזקציה A מתחילה לפעול ושולפת שורה X ומבצעת לה נעילת בלעדית לקרהת ביצוע פעולה עדכון. טרנזקציה B מתחילה לפעול ושולפת שורה Y ומבצעת לה נעילה בלעדית. טרנזקציה A רוצה לקרה את שורה Y וכן כריכה להמתין. טרנזקציה B רוצה לקרה את שורה X וכן כריכה להמתין. שתי הטרנזקציות "נוולות" וכך לא יוכלו המשיך.

נניח שיש מספר טרנזקציות שרוצות במקביל, וחלק מהטרנזקציות מבקשות לבצע נעילה משותפת (נעילת קריאה) על פריט מידע לתקופת זמן קצרה מאוד. במקביל קיימת טרנזקציה שמעוניינת לקבל אישור לעילאה בלעדית על אותו פריט מידע. לנעילה משותפת יש קדים, ולכן, ככל עוד קיימות טרנזקציות אחרות שמסתפקות בבחירה נעילה משותפת, הטרנזקציה שמחכה לקבלת אישור לעילאה בלעדית, לא תקבל זאת ותמשיך להמתין. מצב מסווג זה נקרא מצב של "הרבעה".

ב כדי למנוע הרובות נשאף שאישור נעילה יינתן אם שני התנאים הבאים מתקיימים: (1) פריט המידע אינו נעלם, או שנitinן לבצע נעילה משותפת (2) אין טרנזקציה אחרת הממתינה לנעילת הפריט (הגישה בקשה קודמת).

השיטה הנפוצה ביותר לקביעת סדר ההרצה של הטרנזקציות (בצורה סדרתית) היא פרוטוקול תגי הזמן (Timestamp protocol). כל טרנזקציה Ti מקבלת טרם ריצתה חותמת זמן (timestamp) (timestamp), שהיא ייחודית וקבועה על ידי המערכת. חותמת הזמן תקבע בסדר עולה עבור כל טרנזקציה חדשה המתווספת לתזמון. תג הזמן של הטרנזקציותקובע את סדר הריצה.

במקרים שרוב הטרנזקציות בתזמון הינו טרנזקציות לקריאה בלבד, יחס ההתנגשויות בין הטרנזקציות יהיה נמוך יחסית, ולכן חלק ניכר מהטרנזקציות הללו גם אם הן יירצזו לא בקרת מקבילים ריצתם תסתמימנה במצב עקבי. בקרת המקבילים כופה תקורת תפעול נוספת ועלולה לגרום עיכובים במהלך הריצה וכן לעיתים נעדיף להשתמש באלטרנטיבה בעלת תקורה נמוכה יותר. הבעיה היא שאנו לא יודעים מראש איזה טרנזקציות יהיה חלק מההתנגשויות, ולכן סכמת ניתור שתוגדר בהמשך ותאפשר את הקטנת התקורה. אנו נניח שכל טרנזקציה Zi מפעילה מספר שלבים שונים במהלך חייה. Read Phase. - במהלך שלב זה, המערכת מריצה את טרנזקציה וקוראת את הערכים של פרט המידע ומתחסנת אותם במשתנים מקומיים זמינים (ambil לעדכן עדין את מסד הנתונים). Validation Phase – הטרנזקציה מבצעת בדיקה לקבע האם היא יכולה להעתיק למסד הנתונים את המשתנים הזמינים מבלי לגרום לפגיעה בסדרתיות. Write Phase - אם הטרנזקציה מצליחה בבדיקה התקינות של שלב הקודם אז המערכת מבצעת בפועל את העדכניםים למסד הנתונים, אחרת מבוצע גלגול לאחר.